

lignes med, nemlig 1919—20. Denne Stigning af Tjenestemændenes Dyrtidstillæg betød, at Tillæget i Aaret 1. Oktober 1920 til 30. September 1921 var 25 Mill. Kr., det er dog ikke saa lille et Beløb, og det udgjorde i den øvrige Tid 20 Mill. Kr., altsaa i alt 45 Mill. Kr.; det har man betalt mere, fordi Dyrtiden har været saa meget højere.

De synkende Indtægter ser man allerbedst, naar man opløser Tallene paa Regnskaberne. Det viser sig da, at i 1919—20 indkom der 575,5 Mill. Kr. i Skatter, i 1920—21 543,1 Mill. Kr. og i 1921—22 459,2 Mill. Kr., altsaa i Løbet af de 2 Aar 148,3 Mill. Kr. mindre i Skat end i Aaret 1920, som er det eneste mulige Sammenligningsgrundlag. Og Indtægtsnedgangen viser sig at være i alt 184 Mill. Kr.

Hvis jeg nu ser paa, hvilken Administration den radikale Regering har ført, vil det vise sig, at i 1913—14 var Statens samlede Udgifter 123,6 Millioner, i 1914—15 172,6, i 1915—16 217,2, i 1916—17 297,4, i 1917—18 430,9, i 1918—19 656,6 og i 1919—20 602,5. Det vil altsaa sige, at i de 3 midterste Aar, hvori der var Krig hele Tiden, var Statens samlede Udgifter 945,5 Millioner, og i de to sidste Aar, hvori der kun var Krig i 7 Maaneder, 1 259,1.

Og det er ejendommeligt, at i 1918—19 og 1919—20 var der bevilget Skatter til 583,8 Millioner, medens der indkom 997 Millioner, altsaa der kom 413,2 Millioner mere ind end paaregnet. Yderligere brugte man foruden Genforeningslaanet 145 Mill. Kr., som jo var i Kassen, 180 Mill. Kr. i Statslaan og endelig de 35 Mill. Kr. fra Søkrigsforsikringen, d. v. s., at man ud over det, man havde bevilget, brugte 628,2 Mill. Kr. Det vidner nu ikke om, at man paa det Tidspunkt har været optaget af den Tanke, at det var nødvendigt og betimeligt, at man af de rige Midler og den store Indtægt, man havde den Gang, overførte noget til Fremtiden — det skal jeg senere komme til —, det, som det ærede Medlem Hr. Rode mente, den nuværende Regering maatte have gjort under de synkende Konjunkturer.

Der var 352 Mill. Kr. i Statskassen. Det er dette Tal, man møder ustandseligt, disse 352 Mill. blanke Kroner, som vi havde og frit kunde bruge af. De havde imidlertid den Behæftelse paa sig, at de 145 Mill. Kr. var Laan til Genforeningen, de 130 var for Vestindien, som ogsaa var beregnet til Genforeningen. Det var 275 Mill. Kr., og de sønderjydske Udgifter ved Genforeningen beløber sig til 225 à 250

Mill. Kr. — jeg kan ikke opgøre Beløbet nøjagtigt, men de 225 Mill. Kr. kan jeg finde, og der er adskilligt foruden —, og af de 77 Mill. Kr., der bliver tilbage af de 352 Mill. Kr., havde det ærede Medlem Hr. Rode beslagnet 67 Mill. Kr. Det ærede Medlem ynder at sige, at dertil vilde komme endnu 30 Mill. Kr., som var tilovers fra Sukkerordningen og Centralkontoret; men det var jo en Ordning, som han selv havde truffet, og paa Grundlag af den Ordning, som da var taget, blev de administreret af hans Efterfølger, saa der kan billigvis ikke være Tale om, at han kan føre noget deraf over til sig.

Jeg maa da sige, at det forekommer mig mærkeligt, naar det ærede Medlem har udtalt, at Sandheden er den, at Kassebeholdningen var rigelig stor nok til at dække alle de ved Sønderjyllands Overtagelse nødvendiggjorte Kapitalanlæg og til at bære meget store Kapitalanlæg og offentlige Arbejder derudover. Naar man ser, hvordan denne Kassebeholdning i Virkeligheden var beslagnet ved de forud trufne Dispositioner, er denne Udtalelse fuldkommen urimelig; den har heller ikke noget som helst virkeligt Holdepunkt. Der var ingen rige Midler, og dette var ogsaa set og forstaaet, andet kan man ikke faa ud af den Tale, den tidligere Finansminister holdt her i Tinget den 23. Marts 1920.

Det ærede Medlem Hr. Rode udtalte bl. a. — det staar Sp. 1413—: „I Stedet for at føre den Politik, som fra saglig, finansiel økonomisk Side blev tilraadet, førte Ministeriet en Politik, der blev en Statsforarmspolitik, idet den til at imødegaa Arbejdsløsheden brugte Statsmidler, som burde have været for Haanden til de Nedgangstider, man maatte vente vilde fremkomme under Indtrykket af den almindelige Udvikling Verden over“. Det forekommer mig ikke, at denne Udtalelse staar godt til den Brug, som man har gjort af de Midler, man selv havde; thi den siddende Regering har ingen Sinde haft 628 Mill. Kr. i en toaariig Periode udover, hvad der var forudsat eller bevilget paa Finansloven, og den Tid, der er kommet efter, har ingen Sinde været saa penge- rigelig, at der kunde være Tale om at faa saa store Midler tilovers, som man fik her. Jeg kommer til at mindes, at da Dr. Brandes i 1919 opdagede, at han var blevet narret, der var et Hul i Statskassen paa 150 Mill. Kr. — hvem der havde narret ham, fik man aldrig at vide —, men saa sagde han i det følgende Aar, at han ganske vist havde modtaget gunstige Meddelelser fra